

“எருசலேமில் தொடங்கி”

[2:1-13]

வேதத்தின் அநேக அதிகாரங்கள் அவைகளின் மாபெரும் பண்புகளால், அவைகளை விளக்கிக் கூறும் நமது திறமைக்கு அறைகூவல் விடுபவையாக உள்ளன. அவைகளில் ஆதியாகமம் 1, ஏசாயா 53, ரோமர் 8, 1 கொரிந்தியர் 15 மற்றும் எபிரெயர் 11 ஆகியவை சில அதிகாரங்களாகும். அப். 2ம் கூட ஒரு மாபெரும் அதிகாரமே ஆகும். ஒரு முழு புத்தகமும், இந்த ஒரு அதிகாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதால், இவ்வதிகாரம் வேதாகமம் என்ற சக்கரத்தின் அச்சைப் பொருத்தும் இடம் என்று பெயர் பெறத் தகுதியானது.

கிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்த பிறகு வந்த முதல் பெந்தெகொஸ்தே நாள்பற்றி அப். 2 கூறுகிறது. அந்த விழா நாளன்று (பிறகு அதைத் தொடர்ந்து) என்ன நடந்தது என்பதை அது தெளிவாய்க் கூறுகிறது: சபை நிலைநாட்டப்பட்டது, முதன் முறையாக சவிசேஷமானது அதன் நிறைவான பண்புகளோடு பிரசங்கிக்கப்பட்டது, மனித குலத்தில் ஒரு புதிய இனம் அன்று தொடங்கிற்று - அவர்கள் கிறிஸ்தவர்கள் என்று அறியப்பட்டனர் (11:26). தேவனுடைய நித்திய திட்டங்கள் மற்றும் கொள்கைகளின் சிகரமாக அந்த நாள் விளங்கிற்று (எபே. 3:10, 11).

அந்த நாளின் நிகழ்ச்சிகளைப் படிக்கையில், நாம் ஏசாயா 2ல் பயன்படுத்தப்பட்ட சில திறவுகோல் வார்த்தைகளைக் கவனிப்போம். அவ்வதிகாரம் மேசியாவின் இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப் படுதல்பற்றிப் பேசுகிறது: “கடைசி நாட்களில் கர்த்தருடைய ஆலயமாகிய பர்வதம்... ஸ்தாபிக்கப்பட்டு...” (வ. 2). “எல்லா ஜாதிகளும் அதற்கு ஓடி வருவார்கள்” (வ. 2) என்று ஏசாயா கூறினார், பிறகு “ஏனெனில் சீயோனிலிருந்து வேதமும், எருசலேமிலிருந்து கர்த்தருடைய வசனமும் வெளிப்படும்” (வ. 3) என்று குறிப்பிட்டார்.

இயேசு உயிர்த்தெழுந்த பிறகு ஏசாயாவின் இந்த விளக்

கத்தைத் தமது அப்போஸ்தலர்களிடம் பேசும்போது பயன் படுத்தினார்:

எழுதியிருக்கிறபடி, கிறிஸ்து பாடுபடவும், மூன்றாம் நாளில் மரித்தோரிலிருந்தெழுந்திருக்கவும் வேண்டியதாயிருந்தது; அன்றியும் மனந்திரும்புதலும் பாவமன்னிப்பும் எருசலேம் தொடங்கிச் சகல தேசத்தாருக்கும் அவருடைய நாமத்தி னாலே பிரசங்கிக்கப்படவும் வேண்டியது (லூக். 24:46, 47).¹

இயேசு தாம் பரத்துக்கேறுவதற்குச் சற்று முன்பு, பரிசுத்த ஆவியானவரின் வாக்குத்தத்தத்திற்காக அப்போஸ்தலர்கள் எருசலேமில் காத்திருக்கும்படிக் கட்டளையிட்டார் (1:4, 5). எருசலேம் தொடங்கி, “பூமியின் கடைசி பரியந்தமும் அவர்கள் தமக்குச் சாட்சிகளாயிருக்க வேண்டும்” (1:8) என்று அவர்களுக்கு வலியுறுத்தினார். இயேசு பரத்துக்கேறிய பிறகு, சீஷர்கள் எருசலேமுக்குத் திரும்பி (லூக். 24:52, 53; அப். 1:12, 13) பரிசுத்த ஆவியானவர் தங்கள்மேல் பொழியப்படுவதற்காக (2:1-4) அங்கே காத்திருந்தனர்.

அப். 11ல் பேதுரு, அப். 2ன் நிகழ்ச்சிகளை, “தொடக்கம்” என்று வலியுறுத்தினார். கொர்நேலியுவின் வீட்டாருக்கு என்ன நடந்தது என்பதை அவர் விளக்குகையில், “நான் பேசத் தொடங்கினபோது, பரிசுத்த ஆவியானவர் ஆதியிலே நம்மேல் இறங்கினதுபோலவே, அவர்கள்மேலும் இறங்கினார்” என்று கூறினார் (வ. 15). அப். 2ன் பெந்தெகொஸ்தே நாள், எருசலேமில் ஒரு தொடக்கம் என்பது தெளிவு. இப்பாடத்தில் நாம் அப். 2ஐ, ஏசாயா, இயேசு இன்னும் மற்றவர்கள் முன்னுரைத்த நிகழ்ச்சிகள் எவ்விதம் நடந்தேறி முடிந்தன என்பதைக் காணுவதற்காக ஆய்வு செய்வோம்.

முதலாவதாக, இது நடந்தேறிய காட்சியை நாம் கவனிப்போம். பெந்தெகொஸ்தே என்பது யூதர்களின் முக்கியமான பண்டிகை தினங்களில் ஒன்றாகும்; பஸ்காப் பண்டிகை (ஏப்ரல் மாதத்தின் மத்தியில்), பெந்தெகொஸ்தே பண்டிகை (ஜூன் மாத முற்பகுதியில்) மற்றும் கூடாரங்களின் பண்டிகை (அக்டோபர் மாதத்தில்) ஆகியவை அப்பண்டிகைகள் ஆகும்.²

பழைய ஏற்பாட்டில் பெந்தெகொஸ்தே பண்டிகைக்கு பல வகைப் பெயர்கள் இருந்தன: வாரங்களின் பண்டிகை-யாத். 34:22; எண். 28:26; உபா. 16:10; 2 நாளா. 8:13 - (ஏனெனில் பஸ்காவுக்கு

ஏழு வாரங்களுக்குப் பின் இது வந்தது [லேவி. 23:15; உபா. 16:9]), அறுப்புக்காலப் பண்டிகை (யாத். 23:16) - (ஏனென்றால் அது கோதுமை அறுப்பின் முடிவில் கொண்டாடப்பட்டது), மற்றும் முதற் பலன்களின் பண்டிகை (யாத். 23:16; எண். 28:26) - (ஏனென்றால் அது கோதுமை அறுப்பின் முதற் பலன்களை அவர்கள் காணிக்கையாக அளிக்கும் நாள் ஆகும்-முக்கியமான ஆசரிப்பு, 2 அப்பங்களைப் படைப்பது. யாத். 34:22). மகா அலெக்ஸாந்தரின் வெற்றிகளுக்குப் பிறகு, கிரேக்க மொழி வெளிநாடுகளில் பரப்பப்பட்டது. இந்தப் பண்டிகை கிரேக்கச் சொல் வழக்கான “பெந்தெகொஸ்தே”³ என்று அறியப்பட்டது, இதன் பொருள் “ஐம்பதாவது”⁴ என்பதாகும். இது, அப் பண்டிகை பஸ்காவுக்கு ஐம்பது நாட்கள் பின்னால் கொண்டாடப்பட்டதைக் குறிப்பிடுகிறது.⁵

சரீர பலமுள்ள எல்லா யூத ஆண்களும், இப்பண்டிகை களுக்கு எருசலேமில் இருக்கவேண்டும் என்று எதிர்ப்பார்க்கப் பட்டதால்,⁶ யூதர்கள் உலகெங்கிலுமிருந்து பயணம் செய்து அங்கு வந்து கூடுவார்கள். ஆயிரக்காணக்கான யூதர்கள் எருசலேமுக்கு வந்து குவியும் நாளாகிய பஸ்காப் பண்டிகை நாளை, இயேசுவின் சிலுவை மரண நாளாகத் தேவன் தெரிவு செய்திருந்தார். தேவன், அடுத்துவந்த மாபெரும் பண்டிகை நாளான பெந்தெகொஸ்தே நாளைத் தமது இராஜ்யத்தை நிலைநாட்டவும், உயிர்த்தெழுந்த கர்த்தரைப்பற்றிப் பிரசங்கம் செய்யத் தொடங்கவும் தெரிந்தெடுத்திருந்தார்! பயணச் சூழ்நிலைகள் ஜூன் மாதத்தில் நன்றாக இருந்ததினால், பஸ்காவுக்கு வருவதைப் பார்க்கிலும் அதிகமான யூதர்கள் பெந்தெகொஸ்தே நாளன்று எருசலேமில் இருந்திருக்கலாம்.

பெந்தெகொஸ்தே நாள் ஒரு இளைப்பாறும் நாளாகவும், பெரு விழாவாகவும் இருந்தது. வண்ண மயமான, பல நாடுகளின் உடைகளையணிந்து பெரிய குழுவாக அவர்கள் விடுமுறை நாளின் உணர்விலிருந்து, எருசலேம் நகரின் குறுகிய வீதிகளில் வலம் வந்து கொண்டிருந்திருப்பார்கள். இரண்டாம் அதிகாரம் இப்படிப்பட்ட காட்சியுடன் தொடங்குகின்றது.

இராஜ்யம்/சபை துவங்குதல் (2:1-4)

சீயோன் அல்லது எருசலேமில், “கடைசி நாட்களில்” “கர்த்தருடைய ஆலயம்” ஸ்தாபிக்கப்படும் என்று ஏசாயா கூறியிருந்தார் (ஏசா. 2:2, 3). பின்னாளில், பவுல், சபையை, தேவனுடைய வீடு அல்லது தேவனுடைய வீட்டார் என்று அடையாளப்படுத்தினார் (1 தீமோ. 3:15).⁷ இயேசு, மத்தேயு சுவிசேஷத்தில் இராஜ்யத்தை, சபையென்று அடையாளப்படுத்தியிருந்தாலும் (மத். 16:18, 19),⁸ பூமியில் அவர் வாழ்ந்திருந்த நாட்களில் இந்த தெய்வீக நிறுவனத்தை “இராஜ்யம்” என்றே வழக்கமாகக் கூறினார். இராஜ்யம்/சபை “பலத்தோடே வரும்” (மாற். 9:1) என்று இயேசு வலியுறுத்தினார்; தாம் பரத்துக்கேறுவதற்குச் சற்று முன்னதாக, அவர் தமது அப்போஸ்தலர்களிடம், பரிசுத்த ஆவி வரும்போது அவர்கள் பெலனடைவார்கள் (அப். 1:8) என்று கூறினார். அப். 2ல் வல்லமையானது நாடக பாணியில் வந்தது:

பெந்தெகொஸ்தே என்னும் நாள் வந்தபோது, அவர்களெல்லாரும் ஒருமனப்பட்டு ஓரிடத்திலே வந்திருந்தார்கள், அப்பொழுது பலத்த காற்று அடிக்கிற முழக்கம்போல, வானத்திலிருந்து சடிதியாய் ஒரு முழக்க முண்டாகி, அவர்கள் உட்கார்ந்திருந்த வீடு முழுவதையும் நிரப்பிற்று. அல்லாமலும் அக்கினி மயமான நாவுகள் போலப் பிரிந்திருக்கும் நாவுகள்⁹ அவர்களுக்குக் காணப்பட்டு, அவர்கள் ஒவ்வொருவர் மேலும் வந்து அமர்ந்தது.¹⁰ அவர்களெல்லாரும் பரிசுத்த ஆவியினாலே நிரப்பப்பட்டு, ஆவியானவர் தங்களுக்குத் தந்தருளின வரத்தின் படியே வெவ்வேறு பாஷைகளிலே பேசத்தொடங்கினார்கள் (வ. 1-4).

இது எவ்வளவு ஒரு உணர்வுப் பூர்வமான காட்சியாக இருந்திருக்க வேண்டும்! “பலத்த காற்று அடிக்கிற முழக்கம்போல” ஒரு முழக்கம் கேட்டது. உண்மையில் இது காற்று அல்ல - அங்கு காற்று சலனம் அடையவில்லை - ஆனால் செவிடாகும் காற்றின் ஓசை இருந்தது (ஓக்லஹோமாவில் வளர்ந்ததால், நான் ஒரு சூறாவளிக் காற்றின் முழக்கத்தை நினைக்கிறேன்). புலன்களால் அறியக்கூடிய ஒரு விஷயம் காணப்பட்டது:

“அக்கினி மயமான நாவுகள் போல” பிளவுபட்ட நாவுகள் காணப்பட்டு அவைகளைப் பெறுபவர்களின் தலைகள் மீது அமர்ந்தது. உண்மையான நெருப்பு அங்கில்லை - இது யோவான் ஸ்நானன் கூறிய “அக்கினி ஸ்நானம்” அல்ல¹¹ - ஆனால் அக்கினி போன்ற தோற்றம் மட்டும் இருந்தது.¹² பிறகு செயல்பாடு மேற்கொள்ளப்பட்டது: ஆவியானவரால் நிரப்பப்பட்டவர்கள் “பல்வேறு பாஷைகளில் பேசத் தொடங்கினார்கள்.” *Glossa*¹³ என்ற கிரேக்க வார்த்தையின் பன்மைச் சொல்லே இங்கு “பாஷைகள்” என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வார்த்தை, பிதற்றலையோ அல்லது பொருளற்ற பேச்சையோ¹⁴ குறிப்பதில்லை, ஆனால் அந்நாளில் பேசப்பட்ட மொழிகளைக் குறிக்கிறது: “தங்கள் தங்கள் சொந்த பாஷையிலே அவர்கள் பேசுகிறதை அவரவர்கள் கேட்டபடியினாலே”; “நம்மில் அவரவர்களுடைய ஜென்ம பாஷைகளிலே இவர்கள் பேசக் கேட்கிறோமே” (வ. 6, 8) என்றார்கள்.¹⁵

அப்போஸ்தலர்கள் அந்நிய பாஷைகளில் பேசியவைகளின் கருத்துபற்றி வசனம் 11 கூறுகிறது: “தேவனுடைய மகத்துவங்கள்.” இது ஒருவேளை தேவன், இஸ்ரவேலருக்காக, இஸ்ரவேலர் மூலமாக நடப்பித்த செயல்களைக் குறிப்பிட்டிருக்கும் - மோசே துவங்கி தாவீது வழியாக தீர்க்கதரிசிகள்வரை நடந்த வரலாற்றின் ஆய்வாக இருக்கும்¹⁶ (ஒருவேளை மேசியாவைப் பற்றிய தீர்க்கதரிசனங்களும் இதில் அடங்கியிருக்கலாம்). வேறு எந்தத் தலைப்பும், பேதுருவின் பிரசங்கத்தைக் கேட்பதற்கு மக்களின் மனதை விரைவில் தூண்டியிருக்க முடியாது.

தேவன் பத்துக் கட்டளைகளைக் கொடுத்தபோது, பூமி அதிர்ந்தது, இடி இடித்தது, மின்னல் மின்னியது மற்றும் புகைக் காடாய் இருந்தது (யாத். 19:18). தேவன், மனிதனுடனான தமது புதிய உடன்படிக்கையைத் தூண்டியதால், மறுபடியும் தமது பராக்கிரம வல்லமையினால் கவனத்தை ஈர்த்தார் - சத்தம் (காற்றினால்), அடையாளம் (அக்கினி போன்றது) மற்றும் அறிகுறி (பாஷைகள் பேசுதல்) ஆகியவை இருந்தன!

இயேசு, பரிசுத்த ஆவியானவர் வரும்போது பெலம் வரும் என்றும் - பெலம் வரும்போது இராஜ்யம் வரும் என்றும் கூறியிருந்தார். இவ்விதமாக வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட இராஜ்யம் அப். 2ல் தனது துவக்கத்தைக் கொண்டுள்ளது! அது

முதல், இராஜ்யம்/சபை இருப்பதாகப் பேசப்பட்டுள்ளது (5:11; கொலோ. 1:13; முதலியவைகள்).¹⁷

அப். 2ல் இராஜ்யம் ஒரு வறண்ட நிலையில் (ஒருவேளை சுவையற்ற நிலையில்) நிலைநாட்டப்பட்டது என்று இந்த உண்மையை எண்ணிக்கொள்ளும்படி சிலர் சாய்ந்து போகலாம். இச்சம்பவம் எவ்வளவு உணர்வுப் பூர்வமானது என்று அறிய நீங்கள், உங்களை வாழ்நாளெல்லாம் தேவ பக்தியுள்ள, மேசியாவின் இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படுவதை எதிர்நோக்கியிருக்கும் ஒரு யூதராகக் கற்பனை செய்து கொள்ளுங்கள். உங்கள் தகப்பனாரும் கூட அவருடைய வாழ்நாளில் இதைக் காணும்படி ஏங்கி, இதற்காக ஜெபம் செய்திருப்பார் ... அவருக்கு முன் அவருடைய தகப்பனார் ... அவருக்கு முன் அவருடைய தகப்பனார் ... இப்படியே அநேக நூற்றாண்டுகளாக நடைபெற்றிருக்கும்! நமக்கு கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகை எப்படி உணர்வுப் பூர்வமானதாக உள்ளதோ அதே போலவே யூதர்களுக்கு, மேசியாவின் இராஜ்யம் உணர்வுப் பூர்வமான விளைவுகளைக் கொண்டதாயிருந்திருக்கும்!

அப்போஸ்தலர்களின் வல்லமை துவங்குதல் (2:1-13)

அப். 2ன் முதல் சில வசனங்கள் இராஜ்யம்/சபை துவங்குதலைப்பற்றிக் கூறுவதுடன், அப்போஸ்தலர்களின் வல்லமை துவங்குவதைப்பற்றியும் கூறுகின்றது.

இயேசு, தமது அப்போஸ்தலர்கள் பரிசுத்த ஆவியின் ஞானஸ்நானம் பெறுவார்கள் என்றும், பரிசுத்த ஆவி அவர்களிடம் வரும்போது அவர்கள் “பெலனடைவார்கள்” என்றும் வாக்குத்தத்தம் செய்திருந்தார் (1:5, 8). “ஞானஸ்நானம்” என்ற வார்த்தையின் மூலப்பொருள் “முழுக்குதல்” ஆகும். அப்போஸ்தலர்கள் ஆவியின் வல்லமையில் முழுக்கப்பட்டனர். அழியக் கூடிய மனிதர்கள்மேல் ஆவியானவர் பொழிந்த அற்புத வல்லமையை, மாபெரும் அளவில் அன்று அப்போஸ்தலர்கள் பெற்றனர். பின்வரும் அதிகாரங்களில், அவர்களின் ஏவுதலான பிரசங்கங்களோடும் கூட, அவர்களை நாம் ஏவப்பட்ட பிரசங்கியார்களாக மட்டுமல்ல, வியாதியஸ்தர்களைக்

குணப்படுத்துபவர்களாகவும், அசுத்த ஆவிகளைத் துரத்து கிறவர்களாகவும் மற்றும் மரித்தோரைக் கூட உயிர்ப்பிப்பவர்களாகவும் காணவிருக்கின்றோம் (5:12-16; 9:36-41).

சிலர் 1:15ல் குறிப்பிட்டுள்ள 120 பேரும் ஆவியானவரின் ஞானஸ்நானத்தைப் பெற்றார்கள் (அதாவது 2:1ல் கூறப்படும் “அவர்கள்” என்பது 120 பேரைக் குறிக்கிறது) என்று போதிக்கின்றனர், ஆனால் இதற்கான ஆதாரம் எதுவும் வசனப் பகுதியில் காணப்படவில்லை.¹⁸ பின்வருபவைகளைக் கவனியுங்கள்: (1) அப். 1ல் இயேசு பரிசுத்த ஆவியானவரின் ஞானஸ்நானத்தை அப்போஸ்தலர்களுக்கு மட்டுமே வாக்குத்தத்தம் செய்தார் (1:4, 5). (2) “அவர்கள்” என்று 2:1ல் கூறப்படும் வார்த்தையானது 1:26ல் உள்ள “அப்போஸ்தலர்கள்” என்ற வார்த்தையின் மாற்றுப் பெயர்ச் சொல் ஆகும் (மூலப் பிரதியில் அதிகார அல்லது வசனப் பகுதிகள் கிடையாது). (3) ஆவியினால் நிறையப் பெற்ற அனைவரும் அந்நிய பாஷைகள் பேசினர் (2:4), ஆனால் அப்படிப் பேசியவர்கள் யாவரும் கலிலேயர்களாய் இருந்தனர் (2:7). எல்லா அப்போஸ்தலர்களும் கலிலேயர்களே, ஆனால் 120 பேரும் கலிலேயர்களாகவே இருந்திருக்க முடியாது.¹⁹ (4) ஆவியானவரால் நிரப்பப் பெற்றவர்கள், மதுபானத்தினால் நிறைந்திருந்ததாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டனர் (2:13), ஆனால் பேதுரு “பதினொருவரோடுங் கூட [அதாவது மற்ற அப்போஸ்தலர்களோடு கூட] எழுந்து நின்று” “இவர்கள் வெறிகொண்டவர்களல்ல” (2:15) என்று கூறினார். (5) 2:37ல் அப்போஸ்தலர்களிடம் மட்டுமே கேள்வி கேட்கப்பட்ட விஷயமானது, அவர்கள் மட்டுமே பேசியிருக்க வேண்டும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. (6) ஆவியினாலே நிறையப்பெற்றவர்கள் அந்நிய பாஷையில் பேசும் திறமையைப் பெற்றனர் (2:4), ஆனால் அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் நூலின் முதல் சில அதிகாரங்களில் (2:43; 4:33; 5:12) அப்போஸ்தலர்கள் மட்டுமே அற்புத வரங்களைப் பெற்றிருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. ஆகவே, அப். 2:1-4ல் அப்போஸ்தலர்களின் வல்லமை துவங்கியதை நாம் காண்பதாக முடிவு செய்கிறோம்.

இந்த வல்லமையின் வெளிப்பாட்டிற்கு அநேக நோக்கங்கள் இருந்தன. முதலாவது, அது அப்போஸ்தலர்களை வல்லமையினால் மட்டுமின்றி தைரியத்தினாலும் நிரப்பிற்று. (ஒரு

வேளை இயேசு, அப்போஸ்தலர்கள் “உலகத்தின் கடைசி பரியந்தமும்” நற்செய்தியை எடுத்துச் செல்ல முடியும் என்பதை நிரூபிக்க விரும்பியிருக்கலாம். “வானத்தின் கீழிருக்கிற சகல தேசத்தாரிலுமிருந்து வந்த” பிரதிநிதிகள் அங்கிருந்தனர், அப்போஸ்தலர்கள், தாங்கள் தேவனுடைய உதவியினால் அவர்களுடன் செய்தித் தொடர்பு கொண்டு, பிரசங்கித்து உலகெங்கிலுமிருந்து வந்த அவர்களை மனமாற்ற முடியும் என்று கண்டனர்!) இரண்டாவதாக, இந்த வல்லமையின் வெளிப்பாடு எருசலேமில் இருந்தவர்களின் கவனத்தைக் கவர்ந்து, அப்போஸ்தலர்கள் பிரசங்கிக்கப்போகும் சத்தியங்களை ஏற்றுக்கொள்ள அவர்கள் இருதயங்களை ஆயத்தம் செய்தது.

வசனம் 2, “பலத்த காற்று அடிக்கிற ... முழக்கமுண்டாகி, அவர்கள் உட்கார்ந்திருந்த வீடு முழுவதையும் நிரப்பிற்று” என்று கூறுகிறது. “வீடு” என்பது “மேல் வீட்டை” (1:13) க் குறிக்கும் வாய்ப்புண்டு, ஆனால், அது ஆலயத்தைக் குறிக்கும் வாய்ப்பு அதிகமாய் உண்டு.²⁰ வாக்குத்தத்தம் நிறைவேறக் காத்திருந்த அப்போஸ்தலர்கள், “நாடோறும் தேவாலயத்திலே, தேவனைப் புகழ்ந்து துதித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்” (லூக். 24:53). காற்று சலனமற்ற²¹ அந்த வேளையிலும் கூட பலத்த காற்று அடிக்கும் முழக்கத்தினால் ஆலயத்தை நிரப்பி, அதன் மூலமாகக் கூட்டத்தின் கவனத்தை கவரும் இந்த வழியை விடச் சிறந்தது வேறு ஒன்றில்லாமலிருக்கலாம். ... அல்லது அந்தப் பன்னிருவர் தலைகள் மேலும் அக்கினி மயமான நாவுகள் இறங்கியது, அவர்களை அந்தக் கூட்டத்திற்கு முன்பு நிறுத்துவதற்கான சிறந்த வழியாக இருந்து, அதைவிட அதற்குச் சிறந்த வழியில்லாமல் போயிருக்கலாம். ... அல்லது அந்த மனிதர்களின் இருதயங்களை, “தேவனுடைய மகத்துவங்களை” அங்கிருந்தவர்களின் ஜென்ம பாஷைகளில் எடுத்துரைக்கச் செய்ய அதைக்காட்டிலும் சிறந்த வழி இல்லாமல் போயிருக்கலாம்!

வசனங்கள் 5 முதல் 12 வரை அதைக் கேட்டவர்களிடத்தில் ஏற்பட்ட விளைவுகள் என்ன என்று கூறுகின்றது: அவர்கள் “கலக்கமடைந்தார்கள்” (வ. 6). “எல்லாரும் பிரமித்து ஆச்சரியப்பட்டார்கள்” (வ. 7). “எல்லாரும் பிரமித்துச் சந்தேகப்பட்டார்கள்” (வ. 12).

இந்தப் பகுதியானது, “வானத்தின் கீழிருக்கிற சகல தேசத் தாரிலுமிருந்து வந்த தேவ பக்தியுள்ள யூதர்கள்²² அப்பொழுது எருசலேமிலே வாசம்பண்ணினார்கள்” (வ. 5) என்று தொடங்குகின்றது. “வாசம்பண்ணினார்கள்” என்றால், அந்த மனிதர்கள் எருசலேமில் நிரந்தரமாகத் தங்கியிருக்க வீடுகளைப் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று அவசியமில்லை. அவர்கள் அங்கே தங்கியிருந்தனர்²³ என்று எளிமையாகப் பொருள் கொள்ள முடியும். பலர், ஆயிரக்கணக்கான மைல்கள் பிரயாணத்தில் கடந்து வந்திருந்ததாலும், பஸ்காவிிற்கும், பெந்தெகொஸ்தே விற்கும் இடையில் இரண்டு மாதங்களுக்குச் சற்று குறைவான நாட்கள் இருந்ததாலும், வரும் பிரயாணிகள் பெரும்பாலும் இவ்விரு பண்டிகைகளுக்கும் அங்கே தங்கியிருப்பார்கள்.

“அந்த சத்தம் [அநேகமாக காற்றின்²⁴ சத்தம்] உண்டான போது, திரளான ஜனங்கள் கூடிவந்து, தங்கள் தங்கள் பாஷையிலே அவர்கள் பேசுகிறதை அவரவர்கள் கேட்டபடியினாலே கலக்க மடைந்தார்கள்” (வ. 6). லூக்கா அளவீட்டு முறைகளை நமக்குத் தரவில்லை, ஆனால், அப்போஸ்தலர்கள் அநேகமாகப் புறஜாதியார்களின் மண்டபத்தில் வேறுபட்ட பகுதிகளில் இருந்து கொண்டு பேசத் தொடங்கியிருக்க வேண்டும். பன்னிரண்டுக்கும் மேற்பட்ட நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்கள்²⁵ அங்கிருந்ததால், அப்போஸ்தலர்களில் சிலர் (மற்றும் அநேகமாக அனைவரும்) ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மொழிகளில் பேசியிருக்க வேண்டும்.

“எல்லாரும் பிரமித்து ஆச்சரியப்பட்டு, ஒருவரையொருவர் பார்த்து: இதோ, பேசுகிற இவர்களெல்லாரும் கலிலேயரல்லவா?” (வ. 7) என்றார்கள். கலிலேயர் பேசும் விதம் தனிப்பட்டது²⁶ என்பதால் அங்கு கேட்டுக் கொண்டிருந்தவர்கள், பேசியது கலிலேயர் என்று அறிந்தனர் (அது முரட்டுத்தனமானதும் மற்ற யூதர்களுக்கு வசிகரமற்றதாகவும் இருந்தது). கலிலேயா பின்தங்கிய கலாச்சாரமுடையதாகவும், படிப்பறியாத மக்கள் நிறைந்த பகுதியாகவும் இருந்தது (4:13). கலிலேயாவிலிருந்து வந்த இந்த மனிதர்கள் ஒவ்வொரு மொழியிலும் சரளமாகப் பேசியதைக் கண்டபோது, கூட்டத்தார் விசேஷமாய்த் திகைத்தனர்.

“அப்படியிருக்க, நம்மில் அவரவர்களுடைய ஜென்ம பாஷைகளிலே²⁷ இவர்கள் பேசக் கேட்கிறோமே, இதெப்படி?” (வ. 8).²⁸ கொடிய உபத்திரவத்தினாலும், பொருளாதாரத் தேவையினாலும்,

யூதர்கள் உலகமெங்கும் சிதறியிருந்தனர். சிதறியிருந்தவர்களில் பலர், குறைந்தது மூன்று மொழிகள் பேசினர்: யூதர்களின் சொந்த மொழி (எபிரெயம் அல்லது அரமாயிக்²⁹), கொய்னி³⁰ கிரேக்கம் (அந்நாட்களின் உலகளாவிய மொழி) மற்றும் அவரவர்கள் வாழ்ந்த நாட்டின் மொழி ஆகியவைகளே. இதில் கடைசியானதுதான், “நம்மில் அவரவர்களுடைய ஜென்ம பாஷை” என்ற விளக்கத்தில் குறிப்பிடப்படுகிறது.

கிழக்கிலிருந்து (பாபிலோன் மற்றும் பெர்ஸியா) மேற்கு (வடக்கு ஆப்பிரிக்கா மற்றும் ரோமாபுரி) வரை பரவியிருந்த பதினைந்து மாநிலங்கள் அல்லது நாடுகளை லூக்கா இங்கு குறிப்பிடுகிறார்:

“பார்த்தரும், மேதரும், எலாமீத்தரும், மெசொப்பொத்தா மியா, யூதேயா, கப்பத்தோக்கியா, பொந்து, ஆசியா, பிரிகியா, பம்பிலியா, எகிப்து என்னும் தேசத்தார்களும், சிரேனே பட்டணத்தைச் சுற்றியிருக்கிற லீபியாவின் திசைகளிலே குடியிருக்கிறவர்களும் இங்கே சஞ்சரிக்கிற ரோமாபுரியாரும், யூதரும், யூத மார்க்கத்தமைந்தவர்களும், [யூத மார்க்கத்துக்கு மாறியவர்கள், NIV]³¹ கிரேத்தரும், அரபியருமாகிய நாம் நம்முடைய பாஷைகளிலே இவர்கள் தேவனுடைய மகத்துவங்களைப் பேசக் கேட்கிறோமே என்றார்கள்.³² எல்லாரும் பிரமித்துச் சந்தேகப்பட்டு, இதென்னமாய் முடியுமோ என்று ஒருவரோடொருவர் சொல்லிக் கொண்டார்கள்” (வ. 9-12).³³

அங்கு கூடியிருந்தவர்களின் இயல்பை, வசனம் 12ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள “பிரமிப்பும், மாபெரும் சந்தேகமும்” விளக்குகின்றது. மனித இயல்பு எதுவோ அதுதான் அங்கிருந்தது, அந்தக் கூட்டத்தில் தேவ நம்பிக்கையற்றவர்கள் சிலரும் இருந்தனர். வசனம் 13ல் “மற்றவர்களோ: இவர்கள் இனிய³⁴ மதுபானத்தினால்³⁵ நிறைந்திருக்கிறார்களென்று பரியாசம் பண்ணினார்கள்” என்று நாம் படிக்கிறோம். NIVயில் “சிலர் ... பரியாசம் பண்ணினார்கள்” என்றுள்ளது. அவர்கள் கூற்று பொருத்தமற்றது. ஆயினும் அந்த வார்த்தைகள், பேதுரு தொடர்ந்து கூறியவற்றுக்கு ஒரு விசைப்பலகையாக இருந்தது.

முடிவுரை

அப். 2ல் நமது கற்றலை, அடுத்த பாடத்தில் வசனம் 14 முதல் 36 வரைக் காணப்படும் பேதுருவின் மாபெரும் பிரசங்கத்தைக் கற்றுக்கொள்ளும்போது தொடருவோம்.

முடிக்கின்ற இந்த நேரத்தில், பெந்தெகொஸ்தே நாளில் கேட்டுக் கொண்டிருந்தவர்களில் எந்த வகையினரைப் போல நாம் இருக்கிறோம் என்று நம்மையே கேட்டுக் கொள்வது நலம்: ஆச்சரியப்பட்டவர்களைப் போலவா, அல்லது பரியாசம் செய்தவர்களைப் போலவா? அன்று பரியாசம் செய்தவர்களில் யாரேனும் இரட்சிக்கப்பட்டார்களா என்பதில் எனக்குச் சந்தேகம் உண்டு. வசனத்தைப்பற்றிய உங்கள் நடக்கையானது உங்கள் நித்திய அடைவிடத்தின் விளைவுகளை ஏற்படுத்தும்!

✠ பிரசங்கக் குறிப்புகள் ✠

அநேக விரிவுரையாளர்கள், அப். 2ல் பாபேலின் சாபங்கள் திருப்பப்படுவதாகக் குறிப்பிடுகின்றனர். ஆதி. 11ல் மனித குலமானது பல பாஷைகளால் சபிக்கப்பட்டுச் சிதறியது. அப். 2ல் பல பாஷைகளைக் கொண்ட மனிதர்கள் ஒன்று கூடி வந்து ஆசீர்வதிக்கப்பட்டனர். அநேக முரண்பாடுகளை இதில் காண முடியும்: ஆதி. 11ல் மனிதர்கள் தங்களையே உயர்த்த விரும்பினர்; அப். 2ல் தேவன் உயர்த்தப்பட்டார். ஆதி. 11ல் மனிதர்கள் ஒருவரையொருவர் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் போயிற்று; அப். 2ல் புரிந்து கொள்ளாதல் இருந்தது. ஆதி. 11, கீழ்ப்படியாமை என்ற பண்புடையதாயிருந்தது; அப். 2, ஒப்புக்கொடுத்தல் என்ற பண்புடையதாய் இருந்தது.

எருசலேமின் அழிவுக்குப் பின்னால், யூதர்கள் பெந்தெகொஸ்தே நாளை, சீனாய் மலையில் மோசே, நியாயப் பிரமாணத்தைப் பெற்ற நாளாகக் கொண்டாடினர் (யாத். 20). இவ்விரு சம்பவங்களுக்குமிடையில் ஆர்வமிக்க, நல்ல பல ஒப்பீடுகளைப் பெற முடியும்: பஸ்கா பண்டிகை முடிந்த ஐம்பதாம் நாள், மோசே சீனாய் மலையில் நியாயப்பிரமாணத்தைக் கொடுத்த நாளானது; இயேசு மரணமடைந்த பஸ்கா

பண்டிகைக்கு ஐம்பது நாள் கழித்து வந்த நாளில் சவிசேஷப் பிரசங்கம் தொடர்ந்தது. இவ்விரு நிகழ்ச்சிகளிலும், தேவன் அற்புத அடையாளங்களுடன் தமது பிரசன்னத்தை வெளிப்படுத்தினார். நியாயப்பிரமாணம் கொடுக்கப்பட்ட போது, மூவாயிரம் பேர் மரித்தனர் (யாத். 32:28); சவிசேஷம் பிரசங்கிக்கப்பட்டபோது, மூவாயிரம் பேர் மறுபடியும் பிறந்தனர் (அப். 2:41). நியாயப்பிரமாணம் கொடுக்கப்பட்ட போது பயமும், நடுக்கமும் இருந்தது (யாத். 19:16); சவிசேஷம் பிரசங்கிக்கப்பட்டபோது மகிழ்ச்சி இருந்தது (அப். 2:46). பெந்தெகொஸ்தே நாள் “முதற் பலன்களின் நாள்” என்னப்பட்டது; அப். 2ல் நாம் ஆவிக்குரிய விதையாகிய தேவனுடைய வசனத்தின் (லூக். 8:11) ஆவிக்குரிய முதற் பலன்களை பெற்றுள்ளோம். இது ஒரு ஆர்வமிக்க பாடமாகக் கூடும். மற்ற எல்லாவற்றுடனும், எகிப்திய அடிமைத்தனத்திலிருந்து மீண்ட பிறகு நியாயப் பிரமாணத்தைப் பெறுவதற்கு ஏறக்குறைய ஐம்பது நாட்கள் காத்திருந்ததையும், பழைய உடன்படிக்கையின் முடிவுக்குப் (இயேசு மரித்த போது; கொலோ. 2:14) பிறகு, புதிய உடன்படிக்கையானது அப். 2ல் வெளிப்படுத்தப்படுவதற்கு ஐம்பது நாட்கள் காத்திருந்ததையும் இணையாக கூற முடியும். (இது, ஒருவரின் மரணத்திற்குப் பிறகு அவரது உயிலைப் படிப்பதற்கு முன்புள்ள ஆராயும் காலத்தோடு ஒப்பிடப்படலாம். சட்டப்படி, தனி ஒருவருடைய மரணம் நிகழும் போது அவரது உயில் அமுலுக்கு வருகிறது; நடைமுறைப்படி, அவரது உயிலின் விபரங்கள் அறிவிக்கப்படுகையில் அது அமுலுக்கு வருகிறது.)

குறிப்புகள்

¹KJVயில் “எருசலேமில் தொடங்கி” என்றுள்ளது. KJVயின் சொல்லாட்சியே இப்பாடத்தின் தலைப்பாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ²நாளா. 8:12, 13. பூரிம் பண்டிகை (எஸ். 9:29-32) போன்ற சில “சிறிய” பண்டிகைகளும் இருந்தன. ³பழைய ஏற்பாட்டில் இப்பண்டிகை பெந்தெகொஸ்தே என்று ஒருபோதும் அழைக்கப்படவில்லை. இரண்டு ஏற்பாடுகளுக்கு மத்தியில், ஏவப்படாமல் எழுதப்பட்ட புத்தகங்களில் ஒன்றான 2 மக்காபேயரில் இப்பெயரால் இது அழைக்கப்படுகிறது. புதிய

ஏற்பாட்டில் இந்தப் பண்டிகை பெந்தெகொஸ்தே என்று மூன்று முறை அழைக்கப்படுகிறது: அப். 2:1; 20:16; 1 கொரி. 16:8. “ஐந்து” என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தை *Pente* என்பதாகும், “ஐம்பது” என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தை *pentekonta* என்பதாகும், மற்றும் “ஐம்பதாம்” என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தை *pentekostos* என்பதாகும். அப். 2:1ல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள *pentekostes* என்ற வார்த்தை, மூல பாஷையில் “ஐம்பதாவதின்” என்று பொருள்படுகிறது. ⁵லேவி. 23:16. பின்வந்த ஆண்டுகளில், சீனாய் மலையில் நியாயப்பிரமாணம் கொடுக்கப்பட்டதையும் யூதர்கள் இந்தப் பண்டிகை நாளில் கொண்டாடினார்கள். யாத். 19:1ன் படியாக, எகிப்தில் முதல் பஸ்காவை ஆசரித்துப் புறப்பட்ட பிறகு ஏறக் குறைய ஐம்பது நாள் கழித்து நியாயப்பிரமாணம் தரப்பட்டது. ஆக பஸ்கா மற்றும் பெந்தெகொஸ்தே நாட்களுக்கிடையிலும் ஐம்பது நாட்கள் இருந்தன. இன்னும் பின்வந்த ஆண்டுகளில், விலகிச் சென்ற சபையார் “விசேஷப் பரிசுத்த நாட்கள்” என்று இதைப் பெருகப் பண்ணினர், பெந்தெகொஸ்தே நாளை அவர்கள் “White Sunday” (வெள்ளை ஞாயிறு) அல்லது “Whitsuntide” (வெள்ளை ஞாயிறு அலை) என்று அழைத்தனர். அந்நாளில் அவர்கள் வெள்ளை ஆடை உடுத்தி, ஞானஸ்நானம் பெறுவர். புதிய ஏற்பாடானது இவ்விதமான ஆசரிப்பு எதையும் அங்கீகரிப்பதில்லை (கலா. 4:9-11). ‘யாத். 34:23; அப். 2ன் காலத்தில், யூதர்கள் பூமியின் முகமெங்கும் சிதறியிருந்தனர். யூத மனிதர் ஒருவர் தொண்ணூறு நாட்கள் பிரயாணத்துக்குட்பட்ட தூரத்தில் இருந்தால், அவர் இப்பண்டிகைகளுக்கு வரும்படி எதிர்பார்க்கப்படுவதாக யூத போதகர்கள் கட்டளையிட்டனர். ⁷KJVயில் “வீடு” என்றுள்ளது; NASBயில் “வீட்டார்” என்றுள்ளது. இன்றைய (Beck) மொழி நடையில் உள்ள புதிய ஏற்பாட்டில் “தேவனுடைய குடும்பம்” என்றுள்ளது. ⁸மத். 16:18, 19ல் இயேசு “இராஜ்யம்” மற்றும் “சபை” என்ற வார்த்தைகளை ஒன்றுக்கொன்று மாற்றிக் கொள்ளத் தக்க வகையில் பயன்படுத்தினார். ⁹KJVயில் “cloven tongues” என்றுள்ளது, இதன் பொருள் “பிளவுபட்ட (அல்லது பிரிந்திருக்கும்) நாவுகள்” என்பதாகும். மூல வசனத்தில் “பிரிந்திருக்கும்” என்ற பொருள் உள்ள வார்த்தை உள்ளது. KJVயில் “tongue” என்ற பெயர்ச் சொல்லை பெயர் உரிச் சொல்லாக வடிவமைக்கப்பட்டு எழுதப்பட்டது. NASBயில் இவ்வார்த்தை ஒரு வினைச் சொல்லாக, அப்போஸ்தலர்களின்மேல் நாவின் செயல்பாடுகள் பகுத்துக் கொடுக்கப்பட்டது என்ற பொருளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. ¹⁰கிரேக்க மொழியில் இவ்விடத்தில் *glossa* என்பதன் பன்மைச் சொல் உள்ளது. *Glossa* என்பது வாயில் உள்ள சதையையோ அல்லது அந்த சதையால் உற்பத்தி செய்யப்படும் பேச்சையோ குறிக்கக் கூடும். இப்பகுதியில் சொல்லாடல் ஒன்றுள்ளது. *Tongues* (நாவுகள்) அப்போஸ்தலர்களின் மேல் வந்து இறங்கின; பிறகு அவர்கள் *tongues* (மொழிகள்) பேசினர்.

¹¹“அக்கினி ஸ்நானம்” என்பது துன்மார்க்கருக்கு நரகத்தில் கிடைக்கும் தண்டனையைக் குறிக்கிறது. ¹²NIVயில் “அக்கினி நாவுகள் போலக் காணப்பட்டவைகள்” என்றுள்ளது. ¹³“விளக்கம் தேவைப்படும் வார்த்தைகள்” என்பதைக் குறிப்பிடும் “glossary” என்ற சொல்லுருவில் நாம் இன்றைய நாட்களில் இவ்வார்த்தையைப் பயன்படுத்துகின்றோம். அந்நிய

பாஷைகளில் பேசிய நிகழ்ச்சியானது “பாஷைகளில் பேசுதல்” என்று அர்த்தம் கொள்ளும் மூல வார்த்தையாகிய *glossalalia* என்று அடிக்கடி குறிப்பிடப்படுகிறது. “பாஷைகளில் பேசுதல்” என்ற ஒரு துணைக் கட்டுரை பின்வரும் இதழ் ஒன்றில் பிரசுரமாகும். ¹⁴ அந்நாட்களில், பல தெய்வங்களுக்காகப் பேசுபவர்கள், சில சமயங்களில் பிதற்றுதல் அல்லது பொருளற்ற விதத்தில் பேசுதல் இவைகளைச் செய்வார்கள். இது “தேவர்களுடைய மொழி” என்றும், தேவர்கள், தங்கள் மூலமாய்ப் பேசுவதாகவும் சொல்லுவார்கள். இந்த “புலனுக்கெட்டாத” மதியீனமானது, “மெய்மறந்த பேச்சு” என்று குறிப்பிடப்பட்டது. அப்போஸ்தலர்கள் இவ்வாறு செய்யவில்லை. ¹⁵ இந்நாட்களில் “பாஷைகளில் பேசுவதாக” கூறுவோர் அர்த்தமற்ற பிதற்றலையே பேசுகின்றனர். “பாஷைகள்” என்ற சொல்வழக்கு வேதாகமம் முழுவதிலும், இந்த ஒரு இடத்தில் மட்டுமே “விளக்கப்” படுகிறது, இச்சொல்வழக்கு அன்று இருந்த உண்மையான மொழிகளையே குறிப்பிடுகிறது, மதியீனமான வார்த்தைகளை இது குறிப்பதில்லை. புதிய ஏற்பாட்டில் அற்புத விதமாகப் பாஷைகள் பேசுவதாகக் குறிப்பிடும் இடங்கள் எல்லாவற்றிலும், “பாஷைகள்” என்பது அதற்கான முழுமையான, அறிவுக்கேற்ற விளக்கத்தைக் கொண்டவையாயிருக்கின்றன. ¹⁶ அப். 7ல் உள்ள ஸ்தேவானின் பிரசங்கத்தின் முதல்பகுதி இந்த கருப்பொருளுக்கான குறிப்பை நமக்குத் தரக்கூடும். ¹⁷ இதைப்பற்றிய இன்னும் அதிகமான விபரங்கள் சொற்பொருள் அகராதியில் “சபை” மற்றும் “இராஜ்யம்” என்ற பதிவுகளிலும், “இராஜ்யம்/சபை நிலைநாட்டப்படுதல்” என்ற கட்டுரையிலும் காணலாம். ¹⁸ ஆவியானவரின் ஞானஸ்நானத்தை 120 பேரும் பெற்றுக் கொண்டனர் என்று நிரூபிப்பதற்குத் தரப்படும் விவாதம், யோவேல் 2ம் அதிகாரம் பெண்களைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது (அப். 2:17, 18) என்பதும் மற்றும் அப்போஸ்தலர்களில் பெண்கள் யாரும் இல்லை என்பதும் தான். இருப்பினும் யோவேல் 2:28-32ல் கூறப்பட்ட ஒவ்வொன்றும் அந்த நாளில் நிறைவேறியதாகப் பேசுந் குறிப்பிடவில்லை. உதாரணமாக, தரிசனங்களோ அல்லது சொப்பனங்களோ அந்த நாளில் காணவில்லை. மாறாக யோவேல் 2ல் கூறப்பட்ட ஆசீர்வாதங்கள் நிறைவேறத் தொடங்கும் முதல் நாளாகவே பெந்தெகொஸ்தே நாள் இருந்தது. பின்னாட்களில் பெண்களும் அற்புத வல்லமைகளைப் பெற முடிந்தது (21:8, 9). ¹⁹ அப். 1ன் பாடத்தில் குறிப்பிட்டபடி, யூதேயாவிலிருந்த மார்த்தாள், மரியாள் மற்றும் லாசரு இன்னும் மற்றவர்கள் அப்போஸ்தலர்களுடன் கூடியிருந்தனர். ²⁰ ஸ்தேவான், ஆலயத்தை “வீடு” என்பதாக 7:47ல் குறிப்பிட்டார். சிலர், “வீடு” என்பது முற்றிலுமாக ஆலயத்தைக் குறிப்பதாக இருக்க முடியாதென்று நம்புகின்றனர். அவர்கள், ஆலயம் என்பது ஒருபோதும் “வீடு” என்று குறிப்பிடப்படவில்லை என்கின்றனர், ஆனால் இது உண்மையல்ல (7:47). அப்போஸ்தலர்கள் ஆலயத்தில் அமர அனுமதிக்கப்பட்டிருக்க மாட்டார்கள் என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர், ஆனால் இதுவும் உண்மையல்ல, புறஜாதியாரின் மண்டபத்திற்கு அருகான அறைகளில் அவர்கள் அமர்ந்திருக்கக் கூடும். இயேசு ஆலயத்தினுள் சென்ற போது, “அவர் உட்கார்ந்து அவர்களுக்கு உபதேசம் பண்ணினார்” (யோவா. 8:2). அப்போஸ்தலர்கள் வேறொரு இடத்தில் மேல் வீட்டில் அமர்ந்திருக்கையில் பரிசுத்த ஆவியானவர் அவர்கள்மேல் வந்து

இறங்கியிருந்தால், காட்சியானது சிக்கலுள்ளதாகின்றது: அப்போஸ்தலர்கள் அங்கிருந்து ஆலயத்துக்கு நடந்து சென்றிருக்க வேண்டும் (ஏனெனில் அங்குதான் போதிய அளவு கூட்டம் இருந்தது) - நடந்து செல்லுகையில் என்ன நடந்திருக்கும் என்ற கவலையும் காணப்படும். மாறாக, 2:1-4ன் சம்பவங்கள் புறஜாதியாரின் மண்டபத்தில் நடந்திருக்கும் என்று கொள்வோமேயானால், காட்சி எளிமையாகிறது: ஆவியானவரால் நிறையப் பெற்ற பிரசங்கியார்கள் அங்கு “கலக்கமடைந்து, பிரமித்து, சந்தேகப்பட்டிருந்த” கூட்டத்திற்குப் பிரசங்கிக்கச் சென்றனர்!

²¹இந்நாட்களில் நாம் சுற்றுமுற்றும் பார்த்து, “ஒலிப் பெருக்கி எங்குள்ளது?” என்று கேட்கலாம், ஆனால் அந்த நாட்களில் மக்கள் தொடர்புக்கான மின் சாதனங்கள் இல்லை! ²²தேவபக்தியுள்ளவர்கள் மட்டுமே நீண்ட தூர, அபாயம் நிறைந்த பயணங்களை மேற்கொண்டு அங்கு வந்திருக்க வேண்டும், மற்றும் தேவபக்தியுள்ளவர்கள் மட்டுமே சுவீசேஷப் பிரசங்கத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருப்பார்கள். ²³தேவபக்தியுள்ள அநேக யூதர்கள் தாங்கள் ஓய்வு பெறுகையில், எருசலேமில் நிரந்தரமாகத் தங்கும்படி வந்தனர், ஆனால் அது ஒரு பண்டிகை நாளாய் இருந்தபடியால், ஒவ்வொரு நாட்டில் இருந்தும் ஆயிரக்கணக்கான பார்வையாளர்கள் வந்திருந்தனர், “வாசம் பண்ணுதல்” என்பது பெரும்பாலும் தற்காலிகமாகத் தங்குவதையே குறிப்பிடுகிறது. ²⁴“சத்தம்” என்பது அப்போஸ்தலர்கள் பல மொழிகளில் பேசிய சத்தத்தையும் குறிப்பிடக் கூடும். ²⁵வசனங்கள் 9 முதல் 11 வரையுள்ள பகுதியில் பதினைந்து நாடுகள் பட்டியலிடப்படுகின்றன, ஆனால் இவர்கள் யாவரும் பிரதிநிதிகள் மட்டுமே. வசனம் 5ல் “வானத்தின் கீழிருக்கிற சகல தேசத்தாரிலுமிருந்து வந்த” யூதர்கள் இருந்தனர் எனப் படுகிறது. ²⁶இயேசுவின் விசாரணையின்போது பேதுரு, அரண்மனை முற்றத்தில் காத்திருந்தார், அப்போது அவர் ஒரு கலிலேயர் என்பதை ஒவ்வொருவரும் அறிந்தனர் (மாற். 14:70; லூக். 22:59), ஏனெனில் ஒரு ஒலிக்குறிப்போடு பேசியதை இது குறிப்பாய்ச் சுட்டிக்காட்டுகிறது (மத். 26:73). ²⁷“ஜென்ம பாஷை” (dialect) என்பதற்குரிய கிரேக்க வார்த்தை இங்கு பயன்பட்டுள்ளது. ²⁸இது “கேட்பதில் அல்ல மாறாக, பேசுவதில் நிகழ்ந்த அற்புதம்” என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் (லூயிஸ் பாஸ்டர், அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகளின் விளக்கங்கள், NIV Study Bible [கிராண்ட் ரேப்பிட்ஸ், மிச்சிக்கன்: ஜோன்டர்வன் வெளியீட்டு நிலையம், 1985], 1647). ஞானமற்ற பிதற்றல் ஒலிகளை எழுப்புவது அந்நிய பாஷை பேசும் அற்புத வரம் என்பதைக் காத்துக்கொள்ளும் சிலர், அப். 2ல், கேட்டவர்கள் அந்த ஒலிகளை மொழிபெயர்த்துக்கொண்ட இரண்டாவது அற்புதம் ஒன்று நடந்ததாகக் கூறுகின்றனர். இருப்பினும் அப்போஸ்தலர்களுக்குத் தரப்பட்ட ஒரே ஒரு வாக்குத்தத்தம் மட்டுமேயிருந்தது; அப்போஸ்தலர்கள்மேல் மட்டுமே பரிசுத்த ஆவியானவர் வந்து இறங்கினார். ²⁹அரமாயிக் மொழி, எபிரெய மொழியின் மாற்றுருவாக்கம் ஆகும். சராசரி யூதர்களால் பேசப்பட்ட மொழி அரமாயிக் ஆகும், ஆனால் ஆராதனையில் இம்மொழி பயன்படுத்தப்படுவதைப் பழங்கால யூதர்கள் எதிர்த்தனர். ³⁰கொய்னி என்றால் “பொதுவான” என்று பொருள்; இது மக்களின் மொழியாக இருந்தது. புதிய ஏற்பாடு கொய்னி கிரேக்க மொழியில் எழுதப்பட்டது.

³¹சொற்பொருள்கராதியில் “யூத மார்க்கத்தமைந்தவர்” (proselyte) என்பதில் காண்க. ரோமாபுரியில் யூதர்களின் தொகை அதிகமாயிருந்தது, அந்த யூதர்கள் மத ஊழியர்களாயிருந்தனர். அவர்கள் பல புறஜாதியாரை மனமாற்றி, யூத மார்க்கத்தமைந்தவர்களாக்கினர். ³²பாஷைகளில் பேசுவதாகக் கூறும் சிலர், அப். 2ல் “பாஷைகள்” என்று சொல்லப்படுவதானது, தாங்கள் பிதற்றுகின்ற (உண்மையான பாஷைகளின்) வார்த்தைகள் என்று புரிந்து கொள்கின்றனர். ஆனால் அப்போஸ்தலர்கள் அப்படிச் செய்யவில்லை. அது கேட்பவர்களுக்குப் புரியாததாகும். அப்போஸ்தலர்கள் சரளாமாக, வித்தியாசமான, கோர்வையாக மற்ற மொழிகளில் “தேவனுடைய மகத்துவங்கள்” பேசினர். ³³லூக்காவினால் பட்டியலிடப்பட்ட பகுதிகளை ஒரு வரைபடத்தில் கவனித்துப் பாருங்கள். அவர் கிழக்கில் இருந்து தொடங்கி மேற்கு நோக்கி வந்து, திடீரென கிழக்குக்குத் திரும்பி “அரபு தேசத்தை” குறிப்பதில் ஒரு நோக்கம் இருந்திருக்க வேண்டும். துரதிர்ஷ்டவசமாக அந்த நோக்கம் என்னவென்று நமக்குத் தெரியவில்லை, அல்லது ஒரு சில நாடுகளைக் கூறிவிட்டு, மற்றவைகளை விட்டுவிட்டதற்கான நோக்கமும் நமக்குத் தெரியவில்லை. “வானத்தின் கீழிருக்கிற சகல தேசத்தாரிலுமிருந்து” என்ற கூற்றை உறுதி செய்யப் போதுமான அளவு தேசங்களின் பட்டியலை அவர் கொடுத்தாரா என்றும் நாம் அறியவில்லை. ³⁴KJVயில் “புதிய மதுபானம்” என்றுள்ளது, ஆனால் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் தான் திராட்சைப் பழங்கள் அறுவடையாகும், அநேக மொழி பெயர்ப்புகளில் இது “இனிய மதுபானம்” என்றே உள்ளது. ³⁵அந்த மனிதர்கள் ஏன் அப்படிக்கூறினார்கள் என்று நமக்குத் தெரியவில்லை, ஒருவேளை அந்த நேரத்தில் அங்கு பேசப்பட்ட மொழிகள் அவர்களுக்குப் புரியாமல் இருந்திருக்கலாம், எனவே அப்போஸ்தலர்கள் உளறுகின்றனர் என்று முடிவு செய்திருக்கலாம். உண்மையிலேயே அப்போஸ்தலர்கள் மதுபானம் பண்ணியிருந்ததாக அவர்கள் முடிவு செய்திருந்தால், அது போதிய அளவு ஆராயாமல் செய்யப்பட்ட முடிவாகும். உண்மையிலேயே மொழிகளில் பேசப்பட்டதென்று அறிந்திருந்தும், சிறுமைப்படுத்துப்படி ஏதேனும் கூறுவதற்காக அவர்கள் அப்படிச் சொல்லியிருக்க வாய்ப்புண்டு. உலகத்தில் இவ்வித மக்கள் நிறைந்துள்ளனர்.